

felskabets efter Forhandling derom — bør den ene Provinds ikke præjudiceres paa den andens Beføstning. Det er i Virkeligheden Bevillingsmyndighedens retsferdige Opgave at paase, at Sligt ikke sker. (Kjær: Lange=Silleborg Banen.) Lange=Silleborg er en meget fornøielig Bane, det er en af de første, jeg synes at kunne pege paa i Sylland, men efterat vi have faaet 75 Millioner til Statsbaner i Sylland og Fyn, maa de Herrer være, synes jeg, lidt manerlige i deres Fordringer, og som Syder ogsaa tænke lidt paa deres Naboer, thi vi høre jo alle til eet Folk; det maa vi dog huske paa. (Udbrydelse af Tauber.) Vi ere jo forresten alle Syder for Borherre, ogsaa det ærede nypalgte Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds, som gjør Indsigelse derimod.

Jeg veed ikke, om jeg maa omtale Fisserisagen. Jeg veed, at det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Gaastrup) har tænkt paa at tale om denne Sag og nærmere udvikle Forholdene. Maaske det er blevet for sent hen under Forhandlingerne, saa at han har opgivet det. Derfor vil jeg benytte Leiligheden til omtale denne Sag. Jeg haaber, at den ærede Minister efter Rigsdagens Ønske har ladet denne Sag undersøge, og at den er fremmet saa vidt, at man mulig kan faae dette Spørgsmaal til Forhandling under Finansloven iaar. Jeg tror, at det vil være overordentligt nyttigt for Fisserisagen, om der bliver gjort Noget. I den Bugt, der gaar ned mellem Kysten og den nordlige Del af Horns Rev, er der en saadan Fisserigdom, siger man, som neppe noget andet Sted paa Vestkysten, men Fisserigdommen gaar i Engelfsmændenes og Blantefesernes Sommer. Deslige Forhold indtræde mange Steder, og det er jo godt at tale med hinanden om det, naar man kan blive enig om, hvad der bør gøres, og jeg kunde ønske, at man paa forskellige Punkter, hvor man ikke kan faae den private Foretagelsesaaend til at tage sig af det, kunde ved Laan, selv om de vare noget usikre, komme driftige Mænd til Hjælp, saaledes at de kunde vise, hvilke Rigdomme der kan hentes der. Min ærede Kollega her bagved, Rasmussen, talte om Forholdene i Kattegattet ved hans Egn. Det er ogsaa kommet mig for Dre, at Seirøbugten skulde være et ganske udmærket Fisseristed, naar blot de Folk, der beskæftige sig med det derne, havde Midler til at kunne faae rigtig begyndt; de 12,000 Kr. hjælpe jo ikke stort, og de ere blevne ganske misforstaaede. Jeg tror ikke, at det styldes Læsten i

Finanslovsbetænkningen, men jeg tror, at det er den Forklaring, der er bleven givet heraf i Bladene, der har bragt den Syndflod af Andragender over Ministerens Hoved, som der efter Sigende skal være kommen i Sommer, idet det hed sig, at det var for at hjælpe paa uformuende fattige Fiskere. Saaledes er der i alt Fald blevet skrevet til mig fra Flere, men det er jo ikke rigtig forstaaet. Man er ikke gaaet ud fra just ligefrem at give umiddelbar Understøttelse til en Næringsvei fremfor en anden, men har under sine Bevillinger stillet sig det Spørgsmaal, om der derved fremmedes et Samfundsspiemed, til hvilket man kunde forvare at yde af Statens Midler, og naar man siger til forbedrede Fiskerivedstaber, saa er det ikke forbedrede Fiskerivedstaber set fra den enkelte Fiskers Standpunkt — det er en Misforstaaelse, som jeg synes overhovedet ikke kan tænkes — men det er forbedrede Fiskerivedstaber set fra Fiskerivejenets Standpunkt i det Hele her i Landet. Det er jo det, der var Meningen. Det er ganske vist en Misforstaaelse, som bør heves, hvor den er tilstede. Det har glædet mig at høre flere ærede Medlemmer udtale, og jeg samstemmer med dem deri, om vi ikke kunde bidrage til, at denne Rigdomskilde for vort lille Land kunde flyde ganske anderledes rigeligt. — Under Ministeriet sorterer jo den grønlandske Handel. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 4de Valgkreds (Scharling) har gjort opmærksom derpaa, og jeg behøver blot at henvise til Anmærkningerne, for at vi kunne se, hvilken forfærdelig Nedgang der i de sidste Aar har været i Værdien af hjemsendte grønlandske Produkter, og hvilken Stigning der har været i Udgifterne til Koloniernes Forsyning. Dette sidste kan bero paa andre Omstændigheder, saasom at man har kjøbt Mere og derfor har Mere til Naabighed; det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det første derimod trænger til en Forklaring, og der trænger det Spørgsmaal sig stærkere ind paa os end tidligere med Hensyn til dette meget vigtige Forhold: hvorledes forsyner man sig med Produkter til Grønland? Efter stadig principmæssige Licitationer eller ved en Alford med visse Handelsbuse? Jeg skal ikke rette nogen som helst Inquisition imod Rogen, men det kan være gammel Vane, Forventning om at blive godt betjent osv., der kan holde visse Forhold gaaende. Hvis saa er, og det har vistnok været Tilfældet tidligere, vilde det være i høj Grad ønskeligt, og der vil ogsaa være en Pligt til at anstrænge sig for at naae frem igjen. I